

Kıyamet mi Kopacak Yoksa Bu Koronadan Sonra

– safdeha · 31 Ocak 2021

İnsanların elinde bilgisayar, internet olsa... Buzdolabı da yüklense gıdayla... Ne olurdu evde böyle yaşansa? Aslında buna benzer yaşıyoruz, kısıtlama günlerinde... Hani bu yasağı delen, hapishane ortamlarını değiştiren olmuyor mu oluyor. Mesela, kayak merkezinde, tatil köyünde... Bir otele girdin mi, otel arazisi içinde kısıtlanmıyorsun. Küçük çaplı da olsa bir değişiklik ama bu tercihi yapanların bir çoğuda maalesef Koronaya maruz kalıyor. Yani bir bedeli var. Evde kalınca da bedel yok mu? Korona olmuyorsun, hayatta kalıyorsun ama bu seferde bunalım insanı öldürüyor. Alışkanlıklara dur demek zor olanı. Ne zor değil ki, haydi katlanalım diyoruz sonunda, ona da..

Korona gelmeden önce, hayatını bilgisayar başında veya televizyon karşısında geçirenlerin haberlerine şahit oluyorduk. Çokça eleştiriliyordu, karikatürize ediliyordu. Gülen de oluyordu, acıyanda, felaket tellallığı yapan da... Bende üniversiteli yıllarda tiyatroya gittiğimde, alafranga tuvaleti görür, orada saatlerce gazete okuyanlar konu edilirdi. Bu şekliyle tuvaletler yaygın değildi o yıllarda ve toplumsal olarakta ön yargılıydık. Bu görüntüyü hep eleştirir ve ben asla böylesini kullanmam derdim. Yıllara geçti, öyle alıştım ki... Artık bana bir mizah gibi görünmüyor, aksine ihtiyacım oldu. Eleştirdiğimiz başımıza geliyor eninde sonunda... Bu gibi hikayelere, konusu başka da olsa hepimiz şahit olmuşuzdur, değil mi?

Korona geldi, işte herkes evde, herkes televizyon karşısında, herkes internete giriyor, çoğunluğumuz ise oyun oynuyor. Hani vakit nasıl geçer diye uğraşımız. Hani cezamızı çeksekte hapisten çıkalım diye dua eder olduk adeta...

Korona olsun olmasın, aslında bu gibi durumları hep yaşadık, yaşıyoruz. Fakat bu seçimi zorunluluktan yapıyoruz. Zorunluyuz buna... Üstelik ne zaman bitecek, nasıl bitecek tahmin bile edilemiyor. Bir dönem dört yıl süren dünya savaşları ile çekilen sefillik, galiba bize de böyle yansıyor. O dünya savaşının tahrip ettiği sıkıntıdan belki de fazlasını şimdi dünya yaşıyor.

İnsan hareket etmek zorunda, yemek, içmek ve bunun için de çalışmak zorunda... Bunlarda olmazsa ölüyor. İnsan evinde ne kadar hareket edebilir, rızkını kazanabilir ki? İnsan ölmeyim diye yaşasa, ölüm yine ona her şekilde yaklaşıyor. Galiba ölümden korkmak yerine, ölümün ne olduğunu anlamak gerekiyor. Nedense bu konuyu hiç merak etmiyor, konuşmuyor ve dünyaya veda etmeyi hayal bile edemiyoruz. Ne zaman bir yakınımız ölse, oda üç gün ağlayıp tekrar dünyaya ve alışkanlıklarımıza dönerek, asla anmadığımız hali kalıyor bizde. Hatta, ölüme özel giysiler, ağıt yakmalar, belli ibadetler yapılıyormuş, başa gelince görüyoruz.

İnsan hareket etmiyorsa, yalnızca yiyip içiyorsa, ölüm hızla ona koşuyor. Her şeyimiz olsa, kimseye muhtaçta olmasak, kimseyi görmesek... İnternet veya televizyon dünyasıyla vakit geçirsek... Bunun

kabire girmekten ne farkı var ki? İnsanın her şeyle bağı kopmuş zaten. Aldığı uyuşturucu ile yaşayan insanlar gibi... Yaşadığını ve yaşarken de mutlu olduğunu sanıyor ya zavallı.

Bir Hadisi şerifte, "Kimseye muhtaç olmayana kadar çalış, kimseye yük olma..." diyor. İnsan çalışıyorsa ve üretiyorsa ancak dünyaya tutunur. Bu yüzden emekli olanlara hareket edebileceği hobiler tavsiye ediliyor. Bir uğraşı olmalı deniyor. Hani emeklilik bir an önce gelsin diyenlere lafım. Haydi oldunuz ne yapacaksınız? Vakit nasıl geçecek, acılara tanık olmadan... Emekli olabileceğim halde, bunu düşünmememin nedeni de bu. Emekli olmaktan korkuyorum aslında. Korona kısıtlamaları bu gerçeği düşünmeme neden oldu. Evde yaşayabilir miyim, yaşarsam bu nasıl olmalı ki? Pek sevimli gelmedi bunu düşünüp hayal etmek... Emeklilik gerçeği çok acı, çok.

Korona biter inşallah ama yaşam neye benzer bundan sonra kestiremiyorum. Gelecek var mı, varsa nasıl devam edecek? Eskisi gibi süren düzenleri kabul edebilecek miyiz? Sevgiyi, aşkı, iyiliği görebilecek miyiz? Bir de Z-Kuşağı diye bir model oluşturdular... Ya o modelden daha da acı kuşaklar üretilirse? Bir Müslüman olarak yapanları buğz ederek izlediğim, Kabe'ye, camiye, kutsallarımıza, karikatürle peygamberimize saldırabilecek kadar cüretkar bir nesil ya yaygınlaşırsa...Allah korusun Kıyamet mi kopacak yoksa bu Koronadan sonra?

Saffet Kuramaz